

[Pelle Voigt]

Det synes vi stadig væk med alle de pæne ting, jeg i øvrigt har sagt om Forsvarskommissionen, er stor skade.

Arne Melchior (CD):

Ønsket om, at personaleorganisationerne skulle inddrages, har vi fremsat med styrke, men uden held. Vi nærer det samme ønske, men vi skal jo videre, så vi deltager i Forsvarskommissionen, og vi deltager selvfølgelig som hidtil gerne i forhandlinger om forsvarrets ordning.

Jeg skal bl.a. til glæde for hr. Helge Adam Møller beskæftige mig ganske kort med et par af de ting, vi gerne vil have med i forhandlingerne. Det er ikke de store klumper, jeg her tager, altså hvilke geværer og hvilke fly der skal afløse Draken, og hvilke kampvogne vi skal satse på, og hvor mange enheder der skal findes i flåden. Alt det siger sig selv, det kan man ikke diskutere her.

Jeg vil erindre om, hvad min partifælle hr. Duetoft for lidt siden sagde, at forsvaret skal have lov til at disponere selv i vid udstrækning. Derfor vil vi, før forhandlingerne starter, advare imod, at de skal munde ud i alt for detaljerede dispositioner, som tager dispositionsretten fra værnenes faglige ledelse og ansvarlige ledelse.

Jeg kan som et eksempel nævne problemet omkring garnisonerne. Det skal netop ikke, som en af ordførerne før sagde, afgøres af hensyn til lokalpatriotisk påtrykning. Den har lov at forekomme. Lobbyisme er en udmærket demokratisk funktion, ja, en uundværlig sådan, men styrkerne skal selvfølgelig placeres dér, hvor de ud fra forsvarrets aftaler med vore allierede og forsvarrets egen forståelse og professionalisme bør være for at gøre bedst mulig gavn.

Et andet område, vi interesserer os meget for, er personaleproblemer, altså personellet, som det jo hedder i forsvarssammenhæng.

Hr. Pelle Voigt nævnte begrebet gavntjeneste. Dette udtryk irriterer mig enormt. Det er ikke en kritik af hr. Pelle Voigt, for han benyttede det jo sådan, som det benyttes i forsvaret. Det irriterer mig, at når en soldat gør gavntjeneste, så koger han eller serverer eller vasker op. Jeg mener, at værnenes personel gør gavn, når de uddanner sig og udøver den kunnen, som værnene først og fremmest skal kunne. Men o.k.,

det er et dårligt ord for en måske nødvendig, men måske dårlig ting.

Der står i redegørelsen, at der skal indkaldes flere til hæren, og så står der: I mindre grad, men stadig flere også til flyvevåbnet og til søværnet. Jeg vil godt anmelde tvivl med det samme, så det kan blive forberedt. Jeg anmelder tvivl om, hvorvidt der er materiel i de to sidstnævnte værn til at beskæftige flere værnepligtige.

Noget af det mest deprimerende er, når soldater, indkaldt personel, må opleve en stor del af deres værnepligtstid som tomgang. Det samme gælder for øvrigt genindkaldt personale. Når de i en uge kun kan komme til at gøre nogle få timers tjeneste, fordi der ikke er befalingsmænd, fordi der ikke er materiel, fordi der ikke er planer, bliver de deprimerede. Det er en depression, der naturligt spreder sig i deres familier og deres kredse, og det er bestemt til skade for forsvarrets renommé i befolkningen og dermed for vort folks værnevilje, som er så nødvendig.

Jeg vil også pege på den enorme afspadsering, der finder sted. Den er faktisk et kvalitetsproblem for forsvaret. I kampenhederne bør afspadsering formentlig erstattes af en engangsgodtgørelse.

Som et sidste emne, jeg her vil nævne, vil vi interessere os meget for, at der stilles tilstrækkelige og helst rundelige midler til rådighed for Folk og Værn, også for hjemmeværnets oplysningsarbejde og medlemshvervning og for andre private eller halvprivate eller heloffentlige organer, som beskæftiger sig med at sprede oplysning om forsvarrets formål og om forsvarrets vilkår i befolkningen. Vi anser det for et overordentlig vigtigt formål.

Jeg skal så sige et par ord om, hvem der bør deltage i disse forsvarsforhandlinger, idet jeg selvfølgelig melder CD ind i kredsen med det samme. Jeg er enig med forsvarsministeren i, at det nok er udsigtsløst at invitere SF, men nu hørte vi jo også hr. Pelle Voigt selv sige, at han ikke ønskede nogen forsvarsordning for de næste tre år, og så har han jo dermed udelukket sig selv.

Jeg kan ikke dy mig for i denne sammenhæng at give en anden god grund til ikke at bruge tid og kræfter på en sådan eventuel invitation ved at citere, hvad hr. Gert Petersen sagde under tredjebehandlingen af finansloven i december 1986, sp. 4694: